

ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ:

Προβλήματα υδροδότησης στην Κεφαλονιά και την Ιθάκη. Μη υλοποίηση έργων, όπως φράγματα, λιμνοδεξαμενές, δίκτυα ύδρευσης. Τι πρόκειται να κάνει η Περιφερειακή Αρχή και ενόψει της καλοκαιρινής περιόδου;

Μια βασική ανάγκη και ένα δικαίωμα του κάθε ανθρώπου αλλά και μιας ολόκληρης κοινωνίας τον 21^ο αιώνα, που είναι η πρόσβαση σε επαρκές, υγιεινό και φθινό νερό, παραμένει ζητούμενο για την Κεφαλονιά, και την Ιθάκη και όχι μόνο.

Μήπως δεν υπάρχουν οι αναγκαίοι υδάτινοι πόροι;

Όχι, γιατί είμαστε μια περιοχή με τα μεγαλύτερα ποσοστά βροχοπτώσεων και με γεωμορφολογία του εδάφους ευνοϊκή σε συγκέντρωση υδάτων.

Μήπως δεν υπάρχει τεχνογνωσία, εμπειρία και επιστημονική επάρκεια;

Όχι, υπάρχει εμπειρία, επιστημονική επάρκεια που δίνει λύσεις σε αυτό το πρόβλημα, όπως φαίνεται και από τις αποσπασματικές παρεμβάσεις που έχουν γίνει έως σήμερα.

Μήπως δεν υπάρχουν τα απαραίτητα χρήματα για να υλοποιηθούν αυτά τα έργα;

Όχι υπάρχουν αλλά κατά κανόνα διατίθενται σε άλλα «αναπτυξιακά έργα».

Τί είναι τότε αυτό που εμποδίζει την επίλυση αυτού του σοβαρού προβλήματος;

Η επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υλοποιούν οι κυβερνήσεις και οι Περιφερειακές Αρχές, το νερό να είναι εμπόρευμα και όχι κοινωνικό αγαθό. Να είναι ατομική ευθύνη και όχι του κράτους, ώστε να αυξάνεται η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων

Στο ερώτημα, γιατί αφού όλοι, Κυβέρνηση, Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, Δήμοι, το διαπιστώνουν, το αναγνωρίζουν και δηλώνουν ότι θέλουν να το επιλύσουν, δεν αντιμετωπίζεται αλλά αντιθέτως συνεχώς οξύνεται, η ζωή δίνει την απάντηση:

Δεν είναι μέσα στις προτεραιότητες τους, έτσι όπως διατυπώνονται μέσα στον προϋπολογισμό και τα διάφορα άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία που διαχειρίζονται.

Η Κεφαλονιά ζει την τραγική αντίφαση, από την μια-σύμφωνα με τις μελέτες του ΙΓΜΕ- να υπάρχουν όλες οι δυνατότητες να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της ύδρευσης αλλά ακόμη και της άρδευσης όλης της επικράτειας του νομού, (αξιοποίηση των νερών του Αίνου, ολοκληρωμένη διαχείριση των υπέργειων υδάτων (φράγματα, ομβροδεξαμενές κ.λ.π.) και από την άλλη, σχεδόν το σύνολο του νομού αλλά και ιδιαίτερα περιοχές όπως η Έρισσος, Πύλαρος, Παλική να αντιμετωπίζουν κυρίως το καλοκαίρι σοβαρό πρόβλημα επαρκούς και υγιεινού νερού.

Σε αυτά τα πλαίσια το σύνολο σχεδόν του νησιού κάνει χρήση ακατάλληλου και σε κάποιες περιπτώσεις και επικίνδυνου νερού για πόση, εκτοξεύοντας τις λαϊκές δαπάνες για εμφιαλωμένο νερό, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις έχουμε προβλήματα σταθερής και ανελλιπούς υδροδότησης ιδιαίτερα το καλοκαίρι όπως είναι το παράδειγμα της Ερίσου. Οι μέχρι σήμερα αποσπασματικές εμβολωματικές «λύσεις» (π.χ. εργοστάσια

αφαλάτωσης, μερική αντικατάσταση δικτύου χωρίς απομόνωση του αμιάντου κ.ο.κ.) όχι μόνο δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, αλλά βάζουν σε τεράστια ταλαιπωρία και προκαλούν υψηλό κόστος και κινδύνους για την υγεία, για τα λαϊκά νοικοκυριά και τους μικρούς επαγγελματίες.

Σοβαρό πρόβλημα με την διαχείριση των υδάτινων πόρων υπάρχει σε πολλές περιοχές του Δήμου Σάμης της Π.Ε. Κεφαλληνίας. Ξεκινώντας από τις **Δημοτικές Κοινότητες(Καρυά, Βαρύ) που δεν έχουν καθόλου τροφοδοσία νερού από δίκτυο**, αφού τώρα κατασκευάζεται, και φτάνοντας στις υπόλοιπες περιοχές, που είτε **το δίκτυο είναι πεπαλαιωμένο και προβληματικό**, (με αποτέλεσμα λόγω των αλάτων να υπάρχουν στενώσεις και να πέφτει η πίεση), είτε η **παροχή νερού προς τις κατοικίες να γίνεται μια φορά ή δυο φορές το μήνα** με αποτέλεσμα να υπάρχουν νοικοκυριά που για αρκετές μέρες δεν έχουν καθόλου νερό. Ταυτόχρονα, λόγω των παραπάνω, **πανάκριβο νερό πληρώνουν οι κάτοικοι σε ιδιώτες με βυτία.**

Επιπλέον των παραπάνω, οι δεξαμενές γεμίζονται με **βυτία που μεταφέρουν νερό από τη λίμνη Άβυθο, χωρίς καμία πρόβλεψη καθαρισμού του** και χωρίς να διαθέτουν όλα τα βυτία τις απαιτούμενες άδειες για μεταφορά νερού.

Ουσιαστικά, το 2024 **το νερό «δίνεται με το δελτίο», ενώ οι λογαριασμοί όλο και αυξάνονται. Την ίδια ώρα οι δεξαμενές του Δήμου που θα μπορούσαν να δίνουν μία προσωρινή λύση, έχουν αφεθεί στην τύχη τους, βρώμικες και ασυντήρητες.**

Ειδικά την καλοκαιρινή περίοδο με την αύξηση της κατανάλωσης, λόγω του τουρισμού και τις ανάγκες των τουριστικών καταλυμάτων, η κατάσταση γίνεται αφόρητη. Ενώ δίνονται άδειες για τουριστικά καταλύματα, πισίνες κλπ, κανένα μέτρο δεν παίρνεται για τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας. Και ο κύριος λόγος που αυτό συμβαίνει είναι ότι **το κόστος για έργα τέτοιου είδους τα κάνει μη επιλέξιμα, αφού δεν είναι ανταποδοτικά.**

Τα αιτήματα των κατοίκων και των Τοπικών Συμβουλίων για **φράγματα ανάσχεσης του νερού που χάνεται στη θάλασσα**, για λιμνοδεξαμενές αλλά και για αξιοποίηση των παραδοσιακών τρόπων ύδρευσης που υπάρχουν και έχουν εγκαταλειφθεί στη μοίρα τους, δεν βρίσκουν ανταπόκριση ούτε από τον Δήμο, την Π.Ι.Ν. αλλά ούτε και από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

Συγκεκριμένα ενώ ήδη έχει αδειοδοτηθεί περιβαλλοντικά **το φράγμα στα Γριζάτα** του Δήμου Σάμης από 20ετίας και πλέον, έχουν συνταχθεί όλες οι απαιτούμενες μελέτες για την κατασκευή του (υδρολογική, γεωλογική, οικονομοτεχνική, ΜΠΕ, τοπογραφική αποτύπωση) **δεν πραγματοποιείται η επικαιροποίηση των τευχών Δημοπράτησης και η κατασκευή του, την ώρα που θα μπορούσε να υδρεύσει και να αρδεύσει όλο το Δήμο Σάμης αλλά ακόμη και την Ιθάκη.**

Σοβαρά προβλήματα αντιμετωπίζουν και οι κάτοικοι του Δήμου Ληξουρίου στην Κεφαλονιά με την υδροδότηση. Το νερό τόσο στην πόλη του Ληξουρίου όσο και σε αρκετές Δημοτικές Κοινότητες δεν είναι πόσιμο, ενώ ακριβοπληρώνεται και ταυτόχρονα -ιδιαίτερα το καλοκαίρι- λόγω των αυξημένων καταναλώσεων στον τομέα του τουρισμού, παρουσιάζεται σημαντική έλλειψη και διακοπές στο δίκτυο. Ολόκληρες περιοχές και χωριά «μένουν» χωρίς υδροδότηση για ώρες, ενώ οι κτηνοτρόφοι της περιοχής εξυπηρετούνται με βυτία.

Επιπλέον πρόβλημα είναι η υφαλμύρωση του υδροφόρου ορίζοντα λόγω της υπεράντλησης, με συνέπεια όχι μόνο να υπάρχει έλλειψη νερού, αλλά και αυτό που υπάρχει να είναι ποιοτικά υποβαθμισμένο.

Η παραπάνω κατάσταση επιβεβαιώνει για ακόμα μια φορά ότι τα πάντα μπαίνουν στο ζύγι κόστος - όφελος, όταν πρόκειται για τις λαϊκές ανάγκες και ποτέ όταν πρόκειται για την ικανοποίηση της κερδοφορίας των επιχειρηματιών και των εργολάβων.

Δεν μπορεί να εξηγηθεί αλλιώς η επιμονή – και από τις τοπικές αρχές – για τη δημιουργία αφαλατώσεων (διαδικασίας αντιπεριβαλλοντικής και ενεργοβόρας), που βάζουν ζεστό χρήμα στην τσέπη των επιχειρηματιών, δεν λύνουν σε καμία περίπτωση το πρόβλημα (αφού το νερό που προκύπτει και πάλι δεν είναι πόσιμο) και με τον καιρό εγκαταλείπονται χωρίς συντήρηση και χωρίς το αναγκαίο προσωπικό, μιας και το κόστος λειτουργίας και συντήρησης είναι υπέρογκο.

Στην περιοχή της Παλλικής, υπάρχουν μελέτες είτε έτοιμες είτε σε προκαταρκτικό στάδιο για τρία φράγματα (Κατωγής, Λυχνιά και Δελλαπορτάτων), που πληρώθηκαν για να γίνουν από το υστέρημα του

λαού και που πραγματικά η υλοποίησή τους θα έλυne το πρόβλημα τόσο της ύδρευσης όσο και της άρδευσης της περιοχής, συλλέγοντας μεγάλες ποσότητες υγιεινού νερού αφού στην Κεφαλονιά το χειμώνα υπάρχουν μεγάλες ποσότητες επιφανειακών (όμβριων) υδάτων, που τώρα καταλήγουν αναξιοποίητες στη θάλασσα.

Συγκεκριμένα για το φράγμα της Κατωγής έχουν συνταχθεί όλες οι απαιτούμενες μελέτες για την κατασκευή φράγματος (υδρολογική, γεωλογική, οικονομοτεχνική, ΜΠΕ, τοπογραφική αποτύπωση) από την δεκαετία του 2010 και απαιτείται τώρα επικαιροποίηση των τευχών Δημοπράτησης. Για τα φράγματα Λυχνιά και Δελλαπορτάτων υπάρχουν ήδη προκαταρκτικές μελέτες που μπορούν να αξιοποιηθούν για να προχωρήσουν και αυτά και να λύσουν οριστικά το πρόβλημα της περιοχής και όχι μόνο.

Με βάση τα παραπάνω Επερωτάται ο κ. Περιφερειάρχης:

- Γιατί έως τώρα δεν έχει αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό;
- Γιατί δεν έχει ενταχθεί σε κάποιο χρηματοδοτικό εργαλείο από αυτά που διαχειρίζεται η Π.Ι.Ν.;
- Θα συνεργαστείτε με τους παραπάνω Δήμους ώστε άμεσα να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα;
- Θα ζητήσετε επιπλέον χρηματοδότηση από την κυβέρνηση;
- Θα ενταχθεί σε κάποιο χρηματοδοτικό εργαλείο;

Οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι της Λαϊκής Συσπείρωσης
Νίκος Γκισγκίνης, Αλεξάνδρα Μπαλού, Παναγιώτης Σοφός

17.04.2024